

תת"ע 1935/02/14 - רוני טל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1935-02-14 מדינת ישראל נ' טל
תיק חיצוני: 27110458653

מספר בקשה: 1

בפני	כב' השופטת דורית בונדה
המבקש	רוני טל
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק-דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 8.1.14, בהעדר התייצבות לדין ההקראה אשר נקבע בעניינו.
2. המבקש הורשע בהעדרו בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום ולפיו נהג המבקש ביום 17.10.13 בשעה 19:47 בצומת הרחובות הרצל וולפסון בתל-אביב ולא ציית לתמרור 302 אשר הוצב בדרך בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה, בניגוד לתקנות 22 (א) ו-64 (ד) לתקנות התעבורה. נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה, בניגוד לתקנות 22 (א) ו-64 (ד) לתקנות התעבורה.
3. בגזר הדין הושת על המבקש קנס בסך של 250 ₪ (או שני ימי מאסר תמורתם), כפי הקנס הקבוע בצו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002, לצד העבירה בה הורשע.
4. לטענת המבקש, לא ידע אודות מועד ההקראה אלא רק לאחר שהומצאה לו הודעה לתשלום הקנס אשר נגזר עליו בצירוף תוספת פיגורים, בשל אי תשלומו במועד. כמו כן, טען המבקש כי ברשותו "הוכחה מצולמת בוידאו" לכך שלא עבר העבירה מושא כתב האישום. בקשת המבקש לא נתמכה בתצהיר.
5. לתיק הוגשה תגובת המשיבה והתנגדותה לבקשה, נוכח קיום אישור מסירה המעיד כי המבקש זומן כדין אולם לא דרש ההזמנה, אשר חזרה מן הטעם "לא נדרש", כשההזמנה נשלחה לכתובת אותה ציין המבקש ככתובתו בבקשתו להישפט.
6. בהתאם לרע"פ 9142/01 סוראיה איטליא ואח' נ' מדינת ישראל (מיום 2.10.13) החלטתי לדון בבקשה שלא בנוכחות הצדדים, לאחר שהצדדים שניהם העלו טענותיהם עלי כתב.

דין

7. בהתאם לסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ניתן להורות על ביטול פסק-דין אשר ניתן בהעדר, באם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדין או באם אי ביטול פסק הדין יגרום עיוות דין לנאשם.

8. ביחס לטענה בדבר אי קבלת ההזמנה לדין, הרי שבחינת אישור המסירה אשר הוגש לתיק מלמדת, כי ההזמנה לדין נשלחה אל המבקש בדואר רשום, אל כתובתו ברח' אשרמן יוסף 31 בתל-אביב, אולם חזרה מן הטעם: "לא נדרש".

9. בתקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי התשנ"ד-1974 נקבעה חזקת המסירה החלה בעבירות כדוגמת העבירה בה הורשע המבקש ולפיה:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט, לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".

10. הפסיקה אף היא קבעה, כי מקום בו נאשם לא דרש את דבר הדואר ניתן לראות בכך המצאה כדין וראו תת"ע 6057-12-11 (אשד') בכר נ' מדינת ישראל (10.7.12) שם:

"מדובר בעבירה מסוג ברירת משפט המבקש ביקש להישפט פעל בחוסר מעש, לא לקח את הדואר ובנסיבות אלה ומכל האמור לעיל, אין לראות בכך כל הצדקה לעיוות דין ולביטול פס"ד".

וראו גם החלטת כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 7862/13 ג'סאן אבו אלמפלפל נ' מדינת ישראל (20.11.13).

11. בענייננו, המבקש כאמור נמנע מלקבל את ההזמנה לדין, בכך שלא דרש את דבר הדואר ובו ההזמנה לדין אשר נשלח אליו כדין. בכך קמה החזקה כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין וחרף זאת לא טרח המבקש להתייצב למשפטו. (יוער, למעלה מהצורך, כי עיון בתיק מלמד כי אף את עותק פסק-הדין אשר נשלח אל המבקש לכתובתו לא טרח המבקש ליטול, ואף זה הוחזר כ"לא נדרש"!!!)

12. משכך ובהתאם לסעיף 240 (א) (2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ומאחר והמבקש זומן כדין ולא התייצב, הרי שרואים אותו כמי שהודה בכל העובדות אשר נטענו בכתב האישום וניתן היה לשופטו בהעדר, כפי שגם נעשה.

13. למבקש ניתן איפוא יומו ונותר כעת לבחון, האם באי ביטול פסק-הדין חרף זימונו כדין, נגרם למבקש עיוות דין.

14. בבקשת המבקש, אשר לא נתמכה כאמור בתצהיר, טוען המבקש כי ברשותו "הוכחה מצולמת בוידאו" כי לא עבר העבירה.

15. אף אם אניח כי אכן ברשות המבקש "הוכחה" כאמור, הרי שהלכה היא כי היה על המבקש להתייצב לדין ולטעון טענותיו ומשלא עשה כן, ניתן היה לראותו כמי שהודה בעובדות ולקיים המשפט בהיעדרו.

יפים בעניין זה דברי כב' השופט המנוח אדמונד לוי ז"ל ברע"פ 5569/07 **אברך בן טובים נ' מדינת ישראל** (9.7.07), שם:

"אם היו בידי המבקש ראיות לכך שלא חטא בחלק מהעבירות שיוחסו לו, היתה מוטלת עליו החובה להתייצב בבית המשפט ולטעון את טענותיו, ומטעמים השמורים עמו בחר שלא לעשות זאת. העולה מכך הוא כי מכוח הוראתו של סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מותר היה לראות בו כמי שהודה בעובדות, ועל כן לא נפל פגם כלשהו בהרשעתו..." (ההדגשה אינה במקור ד.ב.)

16. גם בחינת העונש אשר הוטל על המבקש מלמדת כי מדובר בעונש כפי הברירה (לפי צו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002) בסך של 250 ₪ ולא מעבר לכך, זאת חרף אי התייצבותו.

17. בעפ (י-ם) 9407/05 **קינג אללה נ' מדינת ישראל** (מיום 9.8.05) נדרש בית המשפט למקרים הרבים בהם אין מתייצבים נאשמים לדיונים בתיקי תעבורה:

"בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרי אי ההתייצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הוזמן כדין, ניתנה לו האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומשלא התייצב, אין לו אלא להלין על עצמו, ודי בכך כדי שיהיה לו יומו בבית המשפט..."

18. לפיכך ובמכלול הנסיבות מעלה, לא מצאתי כי נתקיימו התנאים לביטול פסק-הדין, שכן המבקש זומן כדין ולא נגרם לו כל עיוות דין באי ביטול פסק-הדין שעה שיומו בבית המשפט כאמור ניתן לו.

19. פסק-הדין אשר ניתן בהעדר המבקש ביום 6.1.14 יותר אפוא על כנו.

20. לפני משורת הדין וברוח חגי תשרי הבאים עלינו לטובה, ואף שהדבר לא נתבקש, אאפשר למבקש חרף מחדלו באי לקיחת דברי הדואר הרשומים, לשלם הקנס המקורי תוך ביטול תוספת הפיגורים ובלבד שהדבר ייעשה עד ולא יאוחר מיום 25.9.14.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים, בתקווה שזו הפעם המבקש ישכיל לדרוש את דבר הדואר הרשום!!!

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, י"ד אלול תשע"ד, 09 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.

